

Part i hovedsagen

Andreas Wittmann

Konklusion

Artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort skal fortolkes således, at en foranstaltning, hvorved en medlemsstat, hvor føreren af et køretøj har sin sædvanlige bopæl, ikke kan inddrage kørekortet fra denne person med den begrundelse, at vedkommende allerede ved en tidligere afgørelse har fået inddraget dette, bestemmer, at et nyt kørekort ikke kan udstedes til den nævnte person i en bestemt periode, skal betragtes som en foranstaltning, der begrænser, suspenderer eller inddrager et kørekort i denne bestemmelses forstand, med den konsekvens, at foranstaltningen er til hinder for anerkendelsen af gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat før denne periodes udløb. Den omstændighed, at dommen om denne foranstaltning fik retskraft efter udstedelsen af kørekortet i den anden stat, er uden betydning i denne henseende, eftersom dette kørekort blev erhvervet efter afsigelsen af den nævnte dom, og de grunde, som berettigede den nævnte foranstaltning, forelå på tidspunktet for udstedelsen af det nævnte kørekort.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. maj 2015 — Ministre délégué, chargé du budget mod Marlène Pazdziej (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-349/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter — artikel 12, stk. 2 — skat, som opkræves af de lokale myndigheder hos de personer, som råder over eller har brugsret til en bolig på disses områder — loft — social foranstaltning — hensyntagen til løn, vederlag og honorarer, som udbetales af Den Europæiske Union til dens tjenestemænd og øvrige ansatte)

(2015/C 236/28)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministre délégué, chargé du budget

Sagsøgt: Marlène Pazdziej

Konklusion

Artikel 12, stk. 2, i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er opført som bilag til EU-traktaten, EUF-traktaten og Euratom-traktaten, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som tager hensyn til løn, vederlag og honorarer, som udbetales af Den Europæiske Union til dens tjenestemænd og øvrige ansatte ved fastsættelsen af loftet for det beløb, der skal betales i boligskat til de lokale og regionale myndigheder, med henblik på en eventuel fritagelse herfor.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.